

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Marinorum dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

MARINORVM
DIALOGI.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥ-
μωνος & Ποσειδῶ-
νος.

TRITONIS, AMY-
mons, & Nep-
sini.

Iacobo Micyllo interprete.

TRITON.

Πὶ πῶς Λίρ-
ναρ, ὃ Πόσα-
δον, παραγι-
γνῆσαι καθ' ἕ-

κάστῳ ἡμέραν ὑδροσομένη
παρθένος, παγκυβόρη χη-
μα, οὐκ οἶδα ἔλαγε κακίῳ
πῶδα ἰδῶν. Πο. ἰλαθέρην
τινὰ, ὃ Τρίταν, λέγεις, ἢ θεο-
ραπανάτις ὑδροφόρος ἐστίν;
Τρι. οὐ μινονυ. ἀπὸ τῆς Δα-
ναοῦ ἱεάνου θυγατρὸς, μία
τῶν πηγάδων καὶ αὐτῆ, Α-
ρμυάνη τοῦνομα, ἰπυθόμελω
γὰρ ἦ τις καλεῖτο, καὶ τὸ γέ-
νος. ὁ Δαναὸς δὲ σκληρα-
γυγῆ τὰς θυγατέρας, καὶ
αὐτὸν γὰρ διδάσκει, καὶ πεί-
πει ὑδωρ τι ἀρυσσομένης, καὶ

D Lernam,
Neptune, quo-
tidie venit a-
quatium vir-
go, pulchra omnino species.
Haud equidem scio formo-
sorem ullam, puellam vi-
disse me. NEP. Liberam-
ne dicis, Triton, an verò
serua quæpiam est, quæ a-
quam ferre solet? TRI-
TON. Minimè verò. sed
Danaï illius filia, una ex
quingaginta istis etiam i-
psa est, Amymone nomi-
ne. Interrogavi enim ὅ-
τι quæ vocaretur, ὅτι genus
ipsius. Danaus autem du-
riter admodum educat fi-
lias, ὅτι opus manu fac-
ere ipsas docet, ὅτι ad a-
quam hauriendam mittit, ὅτι

πῆς τὰ ἄλλα, πωδὸν ἀό-
 κρους εἰν αὐτάς. Πο. μόνυ
 ἢ παραγίνεται μακρὰν ἔτω
 πλὴν ὁδὸν ἐξ Ἀργεὺς ἐς Λέρ-
 ναν; Τέτ. μόνυ. πολυδίφισον
 δὲ τὸ Ἀργεὺς αἰῶνα, ὡς ἀ-
 σάγγυ ἀπὸ ὑδροφορέων. Πο. ὁ
 Τείτων, οὐ μὲν γὰρ μεδίττας
 ραξας, ἀπὸν τὰ πρὸς τὴν
 ὁδὸν, ὡς ἰωμύ ἰα' αὐτῷ. Τέτ.
 ἰωμύ. ἢ δὴ γὰρ λαίρως τῆς ὑδρο-
 φορέας, καὶ σχιδόν πρὸς κατὰ
 μέσσω πλὴν ὁδὸν ἰσηρ, ἴσα ἐς
 πλὴν Λέρναν. Πο. ἐκδὸν ἴσως
 ξορντὸ ἄρμα, ἢ τὸτο μὲν πολε-
 δὶν ἐχθρὸν πλὴν Ἰσχυρίδων, ἢ ἀ-
 ραρ τὸς ἴππους τῆς ἰσχυρίας, καὶ τὸ
 ἄρμα ἰπποκονάσας; οὐ δὲ ἀν-
 δὰ δελφινά μοι τινὰ τῶν ἀ-
 πίων παρασκευασον. ἰσχυρίασσο-
 μοι γὰρ ἰα' αὐτῷ τάχιστα, Τέτ.
 ἢ δὲ σοι ἔτοσι ὁ δελφίνων ἀ-
 κύτατος. Πο. ὡς ἀπελευθω-
 ρῶν, οὐ δὲ παρανίχου, ὁ
 Τείτων, λαπαδὴν πάρεσμῶν
 ἐς πλὴν Λέρναν. ἐγὼ μὲν λο-
 χίσω

ad alias res agendas infla-
 tuit, impigre ipsa vi sint.
 NEP. Solane autem venis-
 re solet longam adeo viam
 ex Argis ad Lernam usque?
 TRI. Sola. nam suiculosa
 sum ipsum Argos est, ut nos-
 sti: quare necesse est sem-
 per aquatum venire illam.
 NEPT. Non mediocri-
 ter affecisti me animo, ὁ
 Triton, qui mihi hæc de pu-
 ella narraris. Quare eamus
 ad ipsam TRIT. Bamus.
 iam enim tempus quoque est
 cum aquatum ire solet. Ac
 propè mediam circa viam
 alicubi est petendo Lernam.
 NEPT. Proinde currum
 iunge, vel, an hoc longiorem
 rebus moram injicies, sub-
 mittere equos iugo, & cur-
 rum apparare? Tu verò pa-
 cius delphinem mihi ali-
 quem ex velocibus illis huc
 sisse: inequitando enim illi
 quam celerimè prouehar.
 TRIT. Ecce tibi hunc del-
 phinum omnium velocissimum. NEP. Probè sanè. proues-
 hamur igitur. Tu verò iuxta natando consequere me, Tri-
 ton. Ac posteaquam ad Lernam iam aduenimus, ego quidem
 hic in

χῆσω ἰνταῦθά τις, σὺ δ' ἀπε-
 σκόπη, ὅπερ' ἄρ' αὐθιγῆ πεσιδ-
 σαρ αὐτῷ. Τρι. αὐτῇ σοι
 πλησίον, Πο. καλὴ, ὦ Τεί-
 τωρ, καὶ ἰοραία παρθένη, ἀλ-
 λὰ συμπησῆα ἡμῖν ἔσιρ. Α-
 μυ. ἀνθρώπε, ποῖ με ξύαρ-
 πάσας ἄγας; ἀνδραποδιστὴς
 εἶ, καὶ ἰοικας ἡμῖν ἀπ' αὐγύπτιο
 τοῦ θεῖου ἰσιπτεμφοθῶα, ὡς
 βοήσομαι τὸν πατέρα. Τεί-
 σιόππασον, ὦ Ἄμμυθων, Πο-
 σεδῶρ ἔσι. Αμ. τί Ποσεδῶρ
 λησας; τί βιάσθι με, ὦ ἀνθρώ-
 πε, καὶ ἐς πλὴν θάλαππαρα
 θέλκας; ἰγὼ δ' ἀπονηγῆσο-
 μα καὶ ἀθλία καταδύσσα. Πο.
 θάρρηδ, σὺ δ' ἐρ δανὸρ πάθης,
 ἀπὸ καὶ πηγῆδ ἰπάρυμῶρ σοι
 ἀναθοθῆσαι ἰάσω ἰνταῦθα,
 πατάξας τῇ τριάνη τῶν πῆ-
 τραρ, πλησίον ἔσθι, καὶ μόνῃ
 καὶ σὺ ἀδ' αἰμωρ ἔσθι, καὶ μόνῃ
 τῶρ ἀδ' ἰλφῶρ ἔχ' ὑδραφορ
 ῥήσας ἀρθανῶ-
 σα.

tu ipsa felix atque beata eris, ac sola sororum obita
 morte aquam non ge-
 stabis.

hic in insidijs ero: tu autem
 speculando observa quan-
 do illam accedentem sentias.

TRIT. Eccam tibi, propè
 est NEP. Formosa, Tri-
 ton, & in ipso ætatis flore
 puella hæc: sed comprehen-
 deda nobis est. AMY. Heus
 homo, quod me hinc correptâ
 abducis? plagarius quispi-
 am es, ac videris ab Aegy-
 pro patruo nostro allegatus
 esse: quare clamando pa-
 trem vocabo. TRI. Tace,
 Amymone, Neptunus hic
 est. AMY. Quid Neptunû
 mihi narras? Cur mihi, ô
 homo, vim facis, atq; hinc in
 mare abstrahis? Ego verò
 suffocabor misera, submersa
 sa aquis. NEP. Bono ani-
 mo sis: nihil graue patiaris,
 faciam: sed & a fontem co-
 gnominem tibi emanare hic
 sinam, percusso tridente sa-
 xo hoc iuxta æstuarium, &

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Danaus Beli filius, in Aegyptio regnauit, & quinquaginta filias habuit, quarum vna dicta Amymone, cuius amore obreitus, Neptunus fontes aperuit Lernæos. Vnde aquis abundare contigit Argiuis, atque factum est vt Amymonix aquæ dicantur Argiux.

α FONTEM cognominem.] *Est Amymone fons iuxta Lernam, ab Amymone Danai filia nomen habens, cuius meminertunt Plinius lib 4. cap. 5. & Strabo lib. 8.*

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕ-
φύρι.

ΝΟΤΙ ΕΤ ΖΕ-
phyri.

Iacobo Micyllo interprete.

NOTVS.

T Ἀντὺ, ὃ Ζεφύρι, τὴν
ἀμάριον, τὴν δὲ τοῦ
πυλάου τοῦ ἀγροῦ
Ἐραῖος ἀγροῦ, ὃ Ζεὺς ἀνὰ
τοῦ ἀνδρὸς ἔρωτι Ζε. νὰ, ὃ Νό-
τε, οὐδ' ἀμάριος δὲ τὸ τε, ἀνὰ
πῶς τὴν τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου.
πῶς δὲ ἡ Ἡρα διὰ τὴν ἐπιση-
σιν, ἀντὺ τὴν ἰσοτυνῆσασα,
ἵτι καὶ πᾶν ἔρα ἔρωτα
ne amoris commota, propterea quòd videbat Iouem illam
proprus

N Vm hanc, Zephy-
re, iuencam, quam
per mare in Aegys-
ptum Mercurius ducit, Iupis-
ter amore captus viitauit?
ZEPH. Hanc ipsam, Note,
sed iuuenta tum non erat,
sed puella, Inachi fluij fi-
lia. Nunc autem Iuno talem
ipsam effigauit, emulatio-
ne amoris commota, propterea quòd videbat Iouem illam
proprus

λέγου, ὃ μίη τοι Ερμῆς τι πα-
 θῶν, μὴ ἀβέβηκεν ἑαυτὸν, ἢ
 ἀντιπραγίᾳ, λυσιπρόσωπον
 γένηται; Ζ. μὴ ποδπραγί-
 μων ὄντο, ὅτι ἄμανον ἰκάνω
 οἶδ' ἂν τὰ πρακίᾳ.

suus persequatur ista, quandoquidem melius ille quæ fa-
 cienda sunt nouit.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.
 ARGUMENTVM EIVSDEM.

FABulam quidem vulgatam apud poetas de Io, mi-
 nus hic ascribo, eam cum ex Græcis tum Latinis le-
 ges, sed in primis apud Ouid. in 1. Metam. & Luciani
 nostri dialogū Iouis & Mercurij, ubi eā descripsimus.

a CVM ipsa.] Io coniugis loco habita fertur ab Osyride
 Aegyptiorum rege, & post mortem culta pro Dea nomine Isidis,
 quam singulari superstitione coluit & Germania, ante receptā
 Christianam religionem. Huius sacra ex Aegypto Romam sunt
 translata, eiusq; templum in campo Martio fuit. Isidis capillos
 Memphis pro miraculo ostendunt. Idem Lucianus aduersus
 Indoctum.

ΔΟΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕ. DORIDIS ET T H
 ηδΘ. isidis.

Iacobo Micylo interprete.

DORIS.

ΤΙ Δακρύας, ὃ Θέρι;
 Θέρι, ἀμῆστω, ὃ Δωρή,
 λέγου ἄδωρ ἰς λιβῶν
 ἢ παρὸς ἰμβρῶθασιν ἄν
 ἴδω

Quid lachrymaris,
 Theti? THET.
 Pulcherrimam, Do-
 ri, puellam vidi in arcam
 à patre coniectam, tum i-
 psam,

εἰ τὴν καταδίκην, τὸ βρέφος
 δὲ παρατῆτο μὴ ἀφθανῆν
 λακρύουσα, καὶ τῷ πάτρῳ δια-
 κρύουσα αὐτὸ, λάκτισον ἔν τῷ
 δὲ, ἐπὶ ἀγνοίας τῶν λακτρῶν,
 καὶ ἰμαθία πρὸς τὴν θάλασ-
 σαν. Ἐπιπύπταμαι αὖθις τὸς
 ὀφθαλμοὺς λακτρῶν, μνημο-
 νόουσα αὐτῶν. Δω. καὶ μὲν λα-
 κρύουσα ἰποίησας, ἀπὸ ἡδῆ τε-
 θνάσκει; Θέ. ἐλαμῶς. νύχι-
 ται γὰρ ἔτι ἡ λιθοτὸς ἀμφὶ τὴν
 Σειφῶν, ἰώντας αὐτοὺς ε-
 λάττεισα. Δω. τί οὖν ἐχί σθ.
 σοφῶν αὐτῶν, τοῖς ἀλιεῦσι τοῦ
 ἑὸς ἰμαθαῖου ἐς τὰ λιτνα-
 ζῆς Σειφίους; οἱ δὲ ἀνασπά-
 σανταὶ σῶσονσι Ἀγλονότι.
 Θέ. εὐλίεας, οὕτω ποιῶμεν.
 μὴ γὰρ ἀπλήθω μίτη αὐτῆ,
 μίτη τὸ πωδύριον, οὕτως ἔν
 λαδόν.

enim perire decet, neque ipsam, neque infantem, adeò cum sit
 formosus.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

DAnaë Acrisij Argiuorum regis filia, à patre in qua-
 dam tutri conclusa fuit, ob id quòd in responsis
 habuit, se manu eius qui ex filia nasceretur, moriturum;
 ac hanc Iupiter (cùm alia via non pateret) in aureum
 imbreum

ferebat damnationem: pro
 infante autem deprecaba-
 tur, ne morti traderetur, la-
 chrymando, atque illum a-
 uo ostentando pulcherrimū
 sanè puerum, Dori. Ille au-
 tem præ ignorantia malorū,
 etiam arridebat matri. Op-
 pleor rursus lachrymit,
 cū in mentem illius venit.
DO. Et me flere fecisti.
 Sed nūquid iā mortui sunt?
THE. Haudquaquam, na-
 tat enim adhuc circa circa
 Seriphum, vniis illis custo-
 diis. **D**O. Cur igitur non
 conseruamus ipsam, pesca-
 toribus istis Seriphys in retia
 immittendo, qui extractos il-
 los, incolumes præstabunt
 scilicet? **T**HE. Rectè dis-
 cit, atque ita faciamus. Non

Umbrem ex tegulis per impluuium in gremium eius se demisit, que ex eo congressu Perseum genuit, qui ob crudelitatem erga se, & matrem Danaën Acrisium Argiuorum regem, auum maternum interfecit. Ea fabula in fine quarti, & initio 3. lib. Metamorphoseôn commemoratur, cuius etiam in alio quodam Dialogo meminit Lucianus noster. Iouis autem Metamorphoses Ouid. alias habet lib. 6. Metamorph. Idem Lucianus in Gallo. In taurum conuersus est proximo dialogo Noti & Zephyri.

a T V M infantem.] *Hanc fabulam tangit Lucianus in Trisonis & Nereidum dialogo: ubi de Balena cni Andromeda erat exposita à Perseo occisa.*

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Δαίμωνος de vnica filia Acrisij Danaë, à Ione in aurum conuerso decepta, & à patre in mare exposita.

Notum est quod Danaën clausam deluserit imber Aureus: vt ponto post dederitq; pater.

Heu nil tam firmum quicquam sancteq; pudicum, Quinetiam maculet perniciosus amor.

QV ID lachrymaris] *Interrogatio. Pulcherrimam Dori.] Narratio generalis. Iussit autem pater.] ἐπιδηγῆσις qua copiosius exponit superiora. Vt ita periret.] λόγος περὶ τῆς* Quamobrem autem.] *Rogatio causæ.*

Pater illius.] *ἐπιδηγῆσις ἀδελφῶν, & fabulæ expositio ἀδελφῶν.* In thalamum inclusam.] *Factum & causa. Deinde verum quidem.] παραγγῆσις & pramuniio. Accipiente autem illa.] τὸ πρῶτον Stūpratam fuisse illam arbitratus.] τὴν μέσσην. Horat. lib. 3. Carmin. oda. 16.*

Ferebat damnationem.] *τὴν ἐπίμνησιν.* Oppleo rursus oculos.] *πάλιν muliebre. Sed nunquid iam.] Alia interrogatio. Cur igitur non.] Effectus commiserationis, horrantis interrogatio. Rectè dicis.] Assensus ad illam.*

Iacobo Micyllo interprete.

E N I P E U S.

ΟΥ κατὰ ταῦτα, ὦ Πό-
σειδον, ἀρώστωα ἦρ
τάληθες. Ἰκελθών
μου τὴν ἑρωμένην, ἀκαθεῖς ἐ-
μοί, θηκόρησας τὴν πῶδα,
ἢ δὲ ὤτετο ἢ ἐμὲ ταῦτα πω-
θονθήσῃ, καὶ δὴ τὸτο παρ᾽ ἑ-
χρῆσταινίω. Πο. οὐ γάρ, ὦ Ε-
νιπέ, ἰπποφίλος ἦσθα, καὶ
βραδύς, ὅς κόρησ ἔτα καλῆς
φοιτάσης ὀσημίραι παρὰ σὲ,
ἀκρυμμένης ὑπὸ τῷ ἔρωτι. ὦ
ἰπριώρας, καὶ ἔχαρον δυ-
πῶρ αὐτῷ. ἢ δὲ παρὰ τὰς
ὄχθας ἀλύουσα καὶ ἐπιμύαις
ἦσθα, καὶ λονομῆν ἵνιστι ὦ-
χέτω σοι ἔντυχῆρ· οὐδὲ ἰδρύ-
σθαι πῶς αὐτῷ. Ενι τί ἔρ, δὴ
ἦδ ἰχέλι σὲ πρὸ σαρκάσσαι ἔ-
ρωτα, καὶ καθυποκείνωσθαι Ε-
νιπέα ἀντι Ποσειδῶν. ἦ ἴσθαι,
καὶ κατασσοίσασθαι τὴν Τυ-
ρῶ, ἀφελὲς κούρω ὄσσαν;

Πο.

frionem aliquem pro Neptuno Enipeum te gerere, at-
que ita decipere a Tyro istam, puellam adeò simplicem.

N E P.

M Inimè verò pra-
clara hæc, Neptu-
ne (dicitur enim
verum) qui circumuenta az-
mica mea, assimilatus in for-
mam meam, viisti puellâ.
Putabat enim illa me. ù rem
esse sibi, & ob id exhibebat
sefè. N E P. Tu enim,
Enipeu, fastuosus es & tar-
dus, qui puella adeò formo-
sa quotidie ad te nante, ac
præ amore pereunte, despe-
xeris illam, & gauisus sis si
posses illi agrè facere. Illâ
verò iuxta ripas mærore af-
fecta, atque ibi inambulans,
sefè quæ lauans, nō semel opta-
bat in conspectum sibi ve-
nire te, at tu fastuosus de-
ludebas illam. E N I P.

Quid igitur? an propterea
oportebat te prævipere a-
morem mihi, & velut hi-

Πο. ὁ ψὲ ἡγοτυπῆς, ὃ Ἐνίπευ,
 ὑπερόπτης πρότερον ἢ ἡ Τυ-
 ρῶ δ' ἔδει δεινὸν ἀέπουθεν,
 οἰομένη ἀπὸ σὺ δακτυλοῦ ἡδῶ.
 Ἐνι δ' αἰνοῦρ, ἔφης ἦδ' ἀπὸρ,
 ὅτι Ποσειδῶν ἡδῶ, ὃ καὶ μά-
 λις ἐλύπησεν ἀντὶν, καὶ ἐζῶ
 τῶτο ἡδ' ἰκνύμαι, ὅτι τὰ ἰμά σὺ
 ἄφραϊνς τότε, καὶ χαρίσιας
 πορφύρεον τι κῆμα, ὅπερ ὁ-
 μάς σὺ κερύει, ἅμα σὺ ἡ-
 δῶ τῆ παρὰ αὐτ' ἰμά. Πο. σὺ
 ἦδ' οὐκ ἠθελῶ, ὃ Ἐνίπευ.

NEP. Sed verò nunc ze-
 lotypus es ^b Enipeu, cum
 prius superbum & contem-
 ptorem te gesseris. Ipsa au-
 tem Tyro nihil graue passa
 est, quando se putauit à te
 vitiatam esse. ENIP. Nihil
 autem? Dixisti enim abiens
 Neptunum esse te, quod vel
 maximè dolore affecit ipsam:
 atq; ipse eò abs te iniuriat afa-
 fectus sum, quòd & qua mea
 esse debuerat, eam volupta-
 tem percepisti tu, & praterèa composito circa vos fluctu
 purpureo, sub quo absconditi iacuistis, cum puella pro me
 uite rem habuisti. NEP. Tu enim non volebas, Enipeu.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

^a TYRO.] *Virguncula fuit Thessala, Salmonei filia, & Enipei amica, ex qua Neptunus Neleum & Peliam suscepit: de qua inferius in Philopatre, & lib. 2 Historiarum rerarum.*

^b Enipeu.] *Thessalia fluius est.*

MORTVORVM

DIALOGI.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ

ALEXANDRI ET

Φιλίππου.

Philippi.

Ottomaro Luscinio interprete.

PHILIPPVS.

YN μὲν, ὃ Ἀλέ-
 ξανδρε, ἐκ ἀν-
 ἱξαρνοσγῶοιο,
 μὴ οὐκ ἰμὸς

ON igitur in-
 ficiaberis, ^a A-
 lexader, ex me
 prognatū te es.
 se filium.